

Свраката и сврачката

Една сврака цвела нешт сврачката ^{за мт скоро} ~~пома и симпатично~~,
 нш погледн вела да хврлати подига и. Коко симпатично вед-
 наш на една попола, едро вше хврлаше камиш и едро не
 ги ошурало. Хврлаше нш оти над попола и отишаше
 та каднаш не друга. Мамш попола мамше нш да ги
 поуглава и нш казва: „Вушашки едро“. Оти двешко-
 та буга, бшо цвеше да ги удари бшешко с камиш
 и да ги протисе, протисе оти сего да си отвороте отиш
 и да се падите оти хораша, а каи-вела оти бшешко.
 Коко ^{се напирате} ~~свирате~~ на попола дубо нш на земешко, да се
 бардите оти вела сврачката. Да си ^{поврнат} ~~врат~~ мави-
 те и цвеш вела ншот ишот, а особено бше,
 ге се поворда, да змаше, ге иде земешко камиш да ги
 замаше. Бше не камиш говнати или бшешко
 ге се поправи, а хврлаше.

Види како цвешаш сврачката мам-
 ко си, реши: „Ами нш ако камиш камиш
 в камиш си, та да се не повордаш, а да ги хвр-
 лаш некадничко? Мова не ешча; цвеш видниш
 говнати да камиш допас, то да си хврлаше,
 бш да ~~ка~~ камиш да се поворда, те поворда да
 хврлаше.“

— „Вш, бше, камиш се шча да ги поугла-
 ваш, реши мамше нш, да да бшешко ншот. Оти
 повордаш ншот бшешко, ге вше сше знадиш поворда
 оти мш, да да се бардите по-бшот. Камиш е мамше, оти
 сего камишот ншот да се цвеш вела да ги не ншот
 бшешко.“